

at komme bort naar Virkningen deraf ophører, og komme hen i en anden Kommune, hvor noget Eignende findes. Saa bliver han i højt Grad uheldig stillet. Det synes mig, at Embedsmænd, som ere stillede under saadanne Forhold, at de uden deres Samtykke kunne forflyttes fra en Kommune til en anden, ikke bør være underkastede saa veglende og sluttuerende Forhold. (Dm. Men andre Folk der flytte!) Andre Folk flytte af egen fri Villie, og ikke fordi der bliver sagt: Marsch! til dem. Endnu skal jeg med Hensyn til en Bemærkning af det ærede Medlem fra Møen (Boissen) om, at det, forsaavidt Officerer eller andre Militære bruges i kommunale Hverv, vilde være mindre heldigt, om de bleve satte til en bestemt Afgift, idet de saa ikke kunde ventes med den samme Interesse at ville bønne om de kommunale Sager, navnlig i finansiell Henseende, fremhæve, at jeg virkelig ikke kan se, hvorfor man ikke skulde være i Stand til at vaage over en Andens finansielle Interesse med Samvittighedsfuldhed og Omhu, selv om man slet ikke hidrøg til Dækning af Udgifterne. Efter Forslaget bidrage de Militære jo altid en Del dertil, og jeg holder meget paa, at dette Bidrag ikke falder rent bort, netop fordi dette vilde forhindre, at Officerer, som Tilfældet er paa flere Steder, kunde anvendes i Kommunernes Tjeneste. Enkelte Exempler ere jo vel i og for sig ikke af stor Betydning, men jeg skal dog anføre, at jeg kjennder Exempler paa, at en Officer, som var kommanderet bort fra en Kommune, og altsaa kommen ind i en anden Kommune, saa at han slet ikke havde nogenjomhelst finansiell Interesse i den første, er kaldet af denne Kommune til Medvirkning ved Afgjørelsen af Spørgsmaal, som det var af stor Interesse for den at faae afgjort paa en heldig Maade, idet man ønskede at benytte, ikke hans tekniske, men hans i Øvrigt gode Indsigter og praktiske Greb. Det er mig bekiendt, at han understøttede Kommunen i denne Henseende, uden at jeg tror, at hans egen Interessesæthed deri i nogenjomhelst Maade har svekket de gode Raad eller bortkastet Hensynet til de finansielle Omstændigheder, som Kommunalbestyrelsen var kaldet til at tage. Jeg tror altsaa heller ikke, at der med Hensyn til dette Punkt er Grund til at nære nogen Frygt. — Hvad angaar Forslaget under Nr. 3 om Lønningsstillag for nogle Officerer, har jeg allerede tidels udtalt mig derom. Jeg skal kun endnu bemærke, at ihvormeget den Interesse i Theorien, der vises fra flere af de Herrers Side, vistnok er meget paafløjet af de Militære, og at man jo lever bedre i Forventning end uden en saadan, saa tror jeg oprigtig talt, at baade de Paagjældende og Staten vilde være bedre tjente med, at denne Interesse vistes de Paagjældende i Praxis, og saa hurtigt som muligt.

Boissen Det er naturligt og selvfølgeligt, at en Militær ligesom enhver Anden kan være

knyttet med Interesse til Kommunens Anliggender, og at hans Raad kan søges i teknisk og andre Henseender, men det, som dette Forslag vil gjøre tvivlsomt, er, hvorvidt han med finansiell Interesse kan være knyttet til Kommunens Anliggender, og om ikke saadanne Medlemmers Afstemning i Kommuneraadet undertiden kunde blive mødt med de Ord: Ja, Du kan sagtens stemme for en forpøjet Skattebyrde. Det er dette Forhold, som jeg tror kan komme til at, ja, som endog vil gjøre sig gjældende.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, gik man til Afstemning, hvorved:

1) Forslag under Nr. 1 af Udvalget, 2) Lovforslagets sidste Linie forandres, 16 og 8" til 19 og 5" vedtoges enstemmig med 53 Stemmer.

2) Lovforslagets Indhold med den vedtagne Forandring, saalydende:

Til de i Loven om Lønninger m. v. ved Hæren fastsatte Lønninger for Underofficerer, Spillemand og Spillemænd gives der fra 1ste Oktober 1872 at regne følgende Lønningsstillag, nemlig:

Til den Halvdel af Stabsfergenter og Ligelønnede iældste Lønningsklasse, der har længst Tjenestetid som Stabsfergent eller Ligestillet, og til samtlige Stabsfergenter og Ligelønnede i yngste Lønningsklasse 50 Rd. aarlig,

Til Overfergenter, Sergenter og Korporaler samt Ligelønnede med en uafbrudt Tjenestetid som Underofficerer af 10 og 5 Aar henholdsvis 72 Rd. og 48 Rd. aarlig.

vedtoges enstemmig med 60 Stemmer.

3) Forslag under Nr. 2 af Rigsministeren (tiltraadt af Udvalget);

Der indfattes en § 2, saalydende:

„Fra den 1ste Oktober 1872, at regne lønnes Spillemænd af 1ste, 2den og 3die Grad lige med de tilsvarende Underofficersgrader.

Spillemænd af 2den og 3die Grad fordeles til Lønningsklasser efter samme Regler som Underofficerer; Fordelingen af Spillemænd i 1ste Grad sker under Et efter Bestemmelse af Rigsministeren.

Fra samme Tid forhøjes Lønningen for Spillemænd af 4de Grad med 30 Rd. aarlig.

vedtoges enstemmig med 63 Stemmer.

4) Forslag under Nr. 3 af Rigsministeren;

En ny § 3 indfattes, saaledes affattet: „Til de i Loven af 25de Juli 1867 § 13 for Premierlieutenanter fastsatte Lønninger gives